

sleuf geduwd en daarna ondergeschoven.

Dit was in de tijd dat de toegang tot de stort nog enige tijd aan de zijde van de Westkanaalweg was. Een beter tijdstip kan ik niet aangeven. Verder gebeurde het een aantal keren dat ik door Joop de Vries werd gebeld op de stort. Hij verzocht mij dan het toegangshek op het "geinslot" te doen. Dit was in de tijd dat de toegang al enige tijd aan de zijde van de Burgemeester Bruins Slotsingel was. Ik wist dan wat ik moest doen. Ik deed de ketting een paar keer om het hek en frommelde het slot daar tussen, maar sloot het hek niet af. Het leek echter wel alsof het was afgesloten. Ik kan mij daarvan alleen nog herinneren dat ik dit moest doen omdat de firma Verkerk na sluitingstijd van de stort nog met bouwafval zou komen, zoals Joop de Vries mij toen vertelde.

Als ik dan de volgende dag op de stort kwam, wist ik niet anders dan dat er ook werkelijk bouwafval was gestort.

Ik weet ook van Joop de Vries dat hij erg goed omging met Willem Verkerk van het gelijknamige containerbedrijf. Het kwam voor als Wim Verkerk met vakantie was en ik dit bedrijf belde, ik Joop de Vries aan de lijn kreeg. Het was ook Joop de Vries die de sloot voor de stortberg had aangewezen als de stortplaats voor vloeibaar afval.

De volgende containerbedrijven mochten op de stort storten: Verkerk, Vos, Hoogenboom, Van Diemen, Waco, Vliko en Kemp. Het was het bedrijf Waco dat dagelijks met vrachten vaten op de stort kwam. Het afval was afkomstig van de NKF te Gouda. De inhoud van de vaten was meestal vet en houtafval. Ook stortte Waco wel lege vaten die ik weer doorgaf aan de firma Hoogenboom waarvoor ik dan wat geld kreeg dat ik deelde met Van Kippersluis. Dit zal vanaf 1978 tot aan 1980 geweest zijn. Verder bracht Waco bouwafval.

De firma Hoogenboom bracht alleen tuindersafval en een enkele vracht bouwafval.

De firma Vliko bracht merendeel bouwafval en flessen van Heineken, alsmede een witachtig slib van Heineken dat in voornoemde sloot op de stort werd geloosd. Ook werd bruinachtig slib van Heineken aangevoerd door Vliko. Dit werd gewoon over de stort geloosd.

De firma Van Diemen bracht alleen bouwafval van renovatieprojecten.

De firma Verkerk bracht bedrijfsafval en bouwafval. Het bedrijfsafval was onder andere afkomstig van het restaurant De Gouden Leeuw, het isolatiebedrijf Vapoterm en nog enkele andere bedrijven uit de omgeving.

De firma Vos bracht bedrijfsafval van onder andere All in Drinks en nog wat tuindersbedrijven. Ik kan mij nog wel herinneren dat tussen het tuindersafval bussen en blikken met bestrijdingsmiddelen zaten. Daarop stonden stickers met doodskoppen. Deze blikken en bussen waren echter altijd leeg. Verder kwam af en toe de firma Reims op de stort. Deze firma kwam met tankwagens en loosde naar ik meen water, afkomstig van de N.A.M.. Ook kwam de firma Booy-Clean op de stort en stortte alleen vliegias. Dit was rood glibberig spul dat vervoerd werd in tankwagens en over de stort werd geloosd. Dat het vliegias was, weet ik omdat de chauffeurs dit aan mij vertelden die het vervoerden. Booy-Clean stortte maar kort en dit was in overleg met de gemeente.

Het shovel- en graafwerk op de stort werd verricht door

0881

werknemers van de firma Piet Vos uit Alphen aan den Rijn. De werknemers die op de buldozer werkten, waren in 1973 een jongen uit Woubrugge. Zijn naam ken ik niet. Daarna kwam een jongen uit Koudekerk wiens naam ik ook niet ken. Vervolgens kwam in 1974 Willem Bek, die weer opgevolgd werd door Bertus Humor, dit is een bijnaam, want zijn werkelijke achternaam weet ik niet. Bertus werd in 1975 opgevolgd door Willem van Kippersluis die tot aan het eind van de stort op de shovel werkzaam was.

De werknemers van Piet Vos die op de kraan werkten voor het graafwerk waren zover ik nog weet, Tinus Overes, Rien den Brave, ene Peet uit Bodegraven, Theo de Vos, Henk Vos en een enkele keer Jan Pieter Vos, beiden een zoon van baas Piet Vos. Aad de Pieper, de Pieper is een bijnaam, want zijn werkelijke achternaam weet ik niet, ene Harry, ene John en Ed Verlaan. Van Tinus Overes weet ik dat hij de voorman was over het graafwerk. Hij mat de te graven sleuven op en zette deze uit. De anderen deden alleen het graafwerk. Zelf had ik niets met het graafwerk te maken. Zoals ik in het begin verklaarde, werden de eerste twee sleuven niet zo diep gegraven. Direct daarna werden de sleuven aanmerkelijk dieper gegraven. Ik schat de diepte op ongeveer 3 a 4 meter vanaf het maaiveld. Ik vond het meestal wel zo diep dat ik er bang van werd, als ik in het gegraven gat keek. In de jaren 1977 tot 1980 kwam het twee keer voor dat twee kranen tegelijk aan het graven waren. Zo werd eerst door een kraan een sleuf gegraven, waarna de tweede kraan in die sleuf reed en in die sleuf weer een sleuf ging graven. In deze gevallen werd de kleilaag afgegraven die werd overgebracht naar de stortberg. Daarop werd de klei gestort die diende als afdeklaag voor de stortberg. Hoe diep men toen heeft gegraven, kan ik niet zeggen. Na 1980, het moment dat men een sleuf aan het graven was om naar vaten te zoeken, ging men minder diep graven.

De periode dat ik als stortbaas op de stort werkzaam was, werd ik ook wel eens vervangen in de vakantie en op de woensdagmiddagen.

De woensdagmiddagen hield ik namelijk altijd vrij voor de paardenkoersen op Duindigt. Degenen die mij dan vervingen, waren de gemeente-ambtenaren Huug Versteeg, Jaap Domburg, Herman Redegeld, Barend van Triest, Hans Vink en Ko Zoet.

Deze vervangers wisten niets af van hetgeen zich werkelijk op de stort afspeelde. Ik bedoel daarmee de illegale stortingen door Kemp. Zover ik weet, gaf ik geen van hen instructies wat zij op de stort moesten doen. Het enige wat wel eens een keer gebeurde, was dat ik een van hen vertelde dat hij de namen van de containerbedrijven die kwamen storten op een kladblad moest schrijven. Ik zou het dan daarna voor hem invullen op de lijsten of bonnen. Voor 1980 vertelde ik hen zeker niet wat wel en niet gestort mocht worden, omdat toen namelijk alles gestort mocht worden.

In 1977 en enkele jaren daarna was de stort wel afgesloten middels een hekwerk, doch iedereen kon er overdag op komen aan de zijde van de Burgemeester Bruins Slotsingel in de periode dat de toegang tot de stort aan de zijde van de Westkanaalweg was. Zo werd de toegang aan de zijde Burgemeester Bruin Slotsingel gebruikt door de jeugd die er kwam crossen. Vanaf die kant kon men echter niet bij de stortgaten komen.

REGIO ZUID-HOLLAND MIDDEN

REGIONAAL RECHERCHE TEAM

COUPE TEAM

NO.

Q-3-4

BETREFT: verdachte
D.M. Bekker.

P R O C E S - V E R B A A L

Op donderdag 3 november 1988 hoorden wij, verbalisanten,
J.N. 't Hoen en N.N.M.J. Meijer,
de inverzekeringsgestelde:

Dirk Nicolaas Bekker,
geboren te Leiden op 19 januari 1928, zonder beroep, wonende
te Leiden, Nicolaas Beetsstraat 23.

Nadat wij hem hadden medegedeeld dat hij niet tot antwoorden
verplicht was, verklaarde hij:

"In vervolg op eerder door mij afgelegde verklaringen, kan ik
u het volgende mededelen.

De door mij op de stort gebruikte bonnenboeken en lijsten
bleven nooit in mijn bezit, maar werden door verschillende
gemeente-ambtenaren van Alphen aan den Rijn bij mij opgehaald.
Zo werd dit onder andere gedaan door Gerrit Scholten, Geiten-
beek en Soumokil.

Dit gebeurde iedere week op maandagochtend, omstreeks 09.00
uur.

Aan de hand van deze lijsten en bonnen, die door mij waren
ingevuld, werden door de gemeente Alphen aan den Rijn de
rekeningen opgemaakt voor die bedrijven die op deze lijsten en
bonnen stonden vermeld.

Op een gegeven moment verklaarde ik u dat in de loop van de
tijd ik wel had begrepen dat het om vaten met gif zou gaan. Ik
ging dat zo denken niet omdat ik wist wat er in die vaten
zat, maar omdat in die tijd het een en ander bekend werd over
giflozingen in de kranten en op de televisie. Ik dacht daarom
zelf dat in deze vaten wel eens gif kon zitten.

Ik verklaarde u dat ik per aangevoerde container fl. 30,- van
Kemp kreeg. Dit geld ontving ik zodat Kemp de door mij
genoemde vrachten op de stort in de Coupepolder kwijt kon. Hij
was niet in de mogelijkheid deze vrachten ergens anders te
dumpen. Zo vertelde Toon het mij.

Er was mij nooit gezegd voorzichtig om te gaan met die vaten
"rotzooi" die door de chauffeurs van Kemp werden gestort.

Toen Hans Vink van de stort weg was, werd het moeilijker de
vrachten van Kemp weg te moffelen. Dit kwam omdat na die tijd
de controle groter werd door onder andere ambtenaren van de
provincie.

Ook werd het moeilijker, omdat er na die tijd maar een put
tegelijk op de stort werd gegraven.

Verder verklaarde ik u over het afval dat door de chauffeurs
van Kemp werd aangevoerd en werd gestort, dat vreselijk zuur
stonk. Daarover kan ik nog verklaren dat deze vrachten

0884

afkomstig waren van het computeringsbedrijf De Meerlanden. Ik wist dat, omdat Joop de Vries mij dat een keer vertelde op een moment dat hij bij het storten van een dergelijke vracht getuige was. Van Joop de Vries kreeg ik toen de opdracht dit soort vrachten niet meer op de stort toe te laten. Daarna weigerde ik de chauffeurs die dit soort vrachten kwamen storten en vertelde hen dat het niet meer mocht gestort worden. Daarna zijn deze vrachten niet meer gestort. De vrachten die zo zuur stonken en waar rook vanaf kwam, waren volgens mij niet goed voor je gezondheid. Ik meen dat, omdat ik zelf van de stank kotsmisselijk werd en ik was echt wel wat gewend wat stank betreft.

Naast de chauffeurs van Kemp die ik al noemde, herinner ik mij nog twee chauffeurs van Kemp, te weten Jos Brouwer en ene Rijsdijk.

Voor zover ik mij kan herinneren, kwam Siem Kemp zelf ook een keer als chauffeur van een vrachtwagen met container op de stort om te storten. Wat hij toen stortte, weet ik niet. Die keer dat Kemp zelf als chauffeur kwam, was in de tijd dat de toegang tot de stort aan de Burgemeester Bruins Slotsingel was.

Ik sprak eerder over bruine kartonnen 60-liter vaten, waarvan u mij vertelde dat deze van het AZL te Leiden waren. Ik herinner mij nu dat deze vaten op de stort werden gebracht als Toon mij had gezegd dat er een vracht kwam van het schuurtje. Toon vertelde mij niet dat het van een ziekenhuis afkomstig was.

Ik verklaarde u dat ik risico's heb genomen voor de volksgezondheid en daarmee bedoel ik uiteraard ook dat niet alleen de mensen ziek konden worden van hetgeen door de chauffeurs van Kemp in het geheim werd gestort, maar ook de dieren.

Ik ben gehuwd en heb twee uitwonende getrouwde dochters. Van de V.U.T. regeling ontvang ik nu fl. 1.760,- netto per maand." Deze verklaring is door mij in vrijheid afgelegd."

w.g. D.N. Bekker.

Nadat wij verdachte D.N. Bekker zijn verklaring hadden voorgelezen, verklaarde hij daarbij te volharden en ondertekende deze.

Hiervan hebben wij op respectievelijk ambtseed en ambtsbelofte opgemaakt dit proces-verbaal.
Alphen aan den Rijn, 3 november 1988.

De verbalisanten,

J.N. 't Hoen

N.W.M.J. Meijer.

0885

REGIO LUIJ-HOLLAND MIDDEN

REGIONAAL RECHERCHE TEAM

COUPE TEAM

NO:

Q-3-5

BETREFT: verdachte
D.M. Bekker.

P R O C E S - V E R B A A L

Op donderdag 3 november 1988, hoorden wij, verbalisanten,
J.N. 't Hoen en E. Pastoor,
de inverzekeringgestelde:

Dirk Nicolaas Bekker,
geboren 19 januari 1928 te Leiden, wonende Nicolaas Beets-
straat 23 te Leiden.

Terzake ingelicht en nadat wij hem hadden meegedeeld dat hij
niet tot antwoorden verplicht was, verklaarde hij:
"Als u mij zegt dat ik in totaal fl. 116.138,50 heb ontvangen
van de chauffeurs van Kemp dan wel van Siem Kemp zelf, is dat
goed mogelijk. Een klein deel daarvan gaf ik aan Willem van
Kippersluis en Hans Vink. Het grootste gedeelte van het geld,
ik schat fl. 70.000,=, hield ik voor mijzelf.

U toonde mij eerder afrekeningen van Kemp, waaraan de door
mij ingevulde kladblaadjes waren geniet. Op enkele van deze
kladbladen noteerde ik de naam Verkerk. Een chauffeur van
Verkerk, genaamd Tom, reed namelijk ook vrachten met vaten
voor Kemp met rotzooi, die ik apart noteerde om daarvoor van
Kemp fl. 30,= per container te vangen. Ik had deze vaten van
Tom zelf in de stortgaten zien liggen. Het waren ijzeren 200
liter vaten in de kleuren grijs en bruin. Die keren dat Tom
met vaten kwam, reed hij met een vrachtauto met aanhanger
waarop in totaal twee containers stonden, elk groot 20 kuub.
Ik meen dat deze Tom per container 40 vaten stortte. Precies
weet ik dat echter niet. Deze aantallen moeten ook ongeveer
gestort zijn per container door de chauffeurs van Kemp. De
meeste keren waren deze containers maar met een laag vaten
geladen.

Het was Toon Oudshoorn, die mij dit van tevoren vertelde in
het cafe De Rijnstreek, dat Tom van Verkerk met de vaten zou
komen.

Het was namelijk in 1977 dat Siem Kemp samen met Willem
Verkerk zaken deed.

Het was de gemeente Alphen aan den Rijn zelf die vanaf de
opening van de stort tot het moment dat geen huisvuil meer
gestort mocht worden het ziekenhuisafval van het ziekenhuis
Rijnoord te Alphen aan den Rijn op de stort stortte. Dit afval
werd gestort in zwarte plastic zakken. Vaak zag ik dat deze
zakken openscheurden. Ik zag dan dat zich in deze zakken,
injectienaalden, slangen en lappen met bloed bevonden. Het zal
in 1980 geweest zijn dat ik in een van deze zakken trapte en
ik een injectienaald in de grote teen van mijn rechtersvoet
kreeg. Ik liet mijn teen in het ziekenhuis Rijnoord behande-
len. Ik kreeg daarvoor een tetanis-injectie. Verder heb ik
hiervan geen last gehad.

0886

Huisvuil en de opschoning van het Verreindektion De Schans in Alphen aan den Rijn er geen huishoudelijk afval op de stort meer gestort mocht worden. werd toch nog door de gemeente daar huisvuil gestort. Dit waren bakken uit bepaalde flats van de gemeente Alphen aan den Rijn die men nergens anders kon lossen. Dit gebeurde in opdracht van Joop de Vries. Hij zei mij toen wel eens dat als dit huisvuil werd gestort het direct moest worden afgedekt met wat zand. Dit deed hij omdat anders de heer Brand van de provincie er achter zou komen. Van de provincie mocht toen namelijk geen huisvuil meer gestort worden, omdat dit naar De Schans afgevoerd moest worden."

w.g. D.N. Bekker.

Nadat wij verdachte D.N. Bekker zijn verklaring hadden voorgelezen, verklaarde hij daarbij te volharden en ondertekende deze.

Hiervan hebben wij op respectievelijk ambtseed en ambtsbelofte opgemaakt dit proces-verbaal.
Alphen aan den Rijn, 3 november 1988.

De verbalisanten,

J.N. 't Hoen

E. Pastoor.

0887

REGIO ZUID HOLLAND MIDDEN

REGIONAAL RECHERCHE TEAM

COUPE TEAM

NO:

Q-3-6

BETREFT: verhoor
D.N.Bekker.

P R O C E S - V E R B A A L

Op dinsdag 8 november 1988 hoorden wij, verbalisanten J.N. 't Hoen en E. Pastoor, in het bureau van politie te Alphen aan den Rijn, een persoon die op ons verzoek vrijwillig aan dit bureau was verschenen. Hij gaf ons op te zijn:
Dirk Nicolaas Bekker,
geboren te Leiden, 19 januari 1928, wonende Nicolaas Beetsstraat 23 te Leiden.

Terzake ingelicht en nadat wij hem hadden medegedeeld dat hij niet tot antwoorden verplicht was, verklaarde hij:
"Ik kan u het volgende verklaren voor wat betreft het verzamelen van het oude ijzer en dergelijke op de stort in de tijd dat Hans Vink controleur dan wel toezichthouder daar was. Op de plaats waar op dat moment werd gestort, stonden een of twee containers van de oud-ijzerhandelaar Van Schip. Hans Vink begon vrijwel direct bij zijn komst op de stort als controleur met het verzamelen van het oude ijzer. Verder werd door ons, Hans Vink, Willem van Kippersluis en ik, andere metalen zoals koper, roestvrij staal en aluminium en dergelijke uit het gestorte afval gehaald. Deze handel werd apart gelegd. Iedere dag reed Willem met zijn personenauto met aanhanger, gevuld met deze handel, dus niet het oude ijzer, naar metaalhandelaar Gijs van Schip, wonende Steekterweg te Alphen aan den Rijn. Daar liet Willem de handel wegen en de uitkomst hiervan werd door Gijs van Schip op een kladblaadje genoteerd. Dit deed Willem zoals gezegd iedere dag omstreeks 12.00 uur. Als Willem terug kwam, liet hij mij het kladblaadje zien waarop dan bijvoorbeeld stond vermeld, de kilo's roodkoper, de kilo's aluminium, enz. Daarachter stond dan het bedrag dat Gijs van Schip er voor had gegeven.

Met de containers van het oude ijzer ging het als volgt. De containers werden door ijzer- en schroothandelaar Siem van Schip, een broer van Gijs van Schip, op de stort geplaatst op de plek waar op dat moment werd gestort. Door Hans Vink, Willem van Kippersluis en ik werden deze containers vol gegooid met oud ijzer en schroot. Als de container of de containers vol waren, belde ik Siem van Schip op en vroeg of hij deze container of containers op kwam halen. Van Schip verwisselde dan de volle containers voor lege. Dit gebeurde niet iedere dag, maar wel een enkele keer per week. Als door Siem van Schip een container was opgehaald, reed Willem tussen de middag van Gijs van Schip naar Siem van Schip. Ook daar kreeg Willem een briefje mee waarop stond wat hij aan geld had ontvangen. Dit was een kladblaadje of een weegbrief. Ook deze weegbrief of kladblaadje liet Willem altijd aan mij zien, zodat ik wist wat hij aan geld had gekregen.

0888

Hoe het verdelen van het geld precies ging in de tijd van Hans Vink, weet ik niet meer. Toen Willem en ik het deelden gaf Willem mij altijd de helft van hetgeen hij had ontvangen. In de beginperiode van Hans Vink kan ik mij nog herinneren dat hij van mij iedere vrijdag een bedrag kreeg. Hoeveel dat was, weet ik niet meer. Dit kan ongeveer fl. 100,- zijn geweest.

Van dit geld moet Hans Vink niet beter hebben geweten dan dat het geld was opgehaald voor de ingeleverde metalen en het oude ijzer. Ik gaf hem toen iedere vrijdag een bedrag, omdat ik Hans Vink nog niet goed kende en hem nog niet wilde vertellen dat Willem en ik ook samen geld deelden, dat ik van Siem Kemp kreeg. Om Hans Vink niet te laten weten dat door Kemp verkeerd afval werd gestort, deed ik als volgt. Als ik wist dat een chauffeur van Kemp zou komen met een dergelijke vracht waarvoor ik geld kreeg, dan vroeg ik aan Hans Vink of hij mijn plaats over wilde nemen in de keet, zodat hij daarin moest blijven zitten. Vink was dan namelijk gedwongen de vrachten te noteren die binnenkwamen. Ik verving dan Hans Vink op de plek waar op dat moment gestort werd. Zo kon ik de chauffeur van Kemp laten storten zonder dat Hans Vink daarvan op de hoogte was. In het begin was Hans Vink namelijk nogal een zeikerd, want hij stuurde een hoop chauffeurs met hun vrachten terug, omdat deze teveel brandbaar materiaal bij zich hadden. Mede daarom durfde ik in het begin Hans Vink niet te vertellen wat er zich werkelijk op de stort afspeelde. Na een aantal weken werd Hans Vink echter wat makkelijker. Hoe dit gekomen is, weet ik niet. Wel was toen het moment aangekomen dat ik Hans Vink vertelde: "Laat Kemp maar lossen dan krijg jij er wat voor" of "Joh, Hans als je wat wil verdienen dan moet je wat rommelen met de vrachten van Siem Kemp." Zo iets dergelijks moet ik Hans Vink hebben verteld, dat weet ik zeker. Daarop deelde Vink altijd mee in de opbrengst die ik ontving van Siem Kemp.

Het geld dat ik van Siem Kemp kreeg, werd door mij altijd verdeeld op een maandag met hetgeen wat Willem bij de Van Schip's had ontvangen. Daarvan wist Hans precies wat hij kreeg van mij. Ik liet Hans Vink altijd het kladblaadje zien van Gijs en of Siem, waarna hij een extra bedrag kreeg en ik dan altijd zei: "De rest is van Siem Kemp" of "Siem zit er bij". Daarmee bedoelde ik te zeggen dat Hans Vink precies wist wat hij kreeg voor de verkochte metalen en het oude ijzer en wat van Siem Kemp afkomstig was. Of Willem er een keer bij was dat ik Hans Vink uitbetaalde op de maandagen, weet ik niet. Verder weet ik ook niet precies wat hij kreeg op de maandagen. Het hoogste wat hij op de maandagen ontving, moet fl. 200,- voor een week zijn geweest. Dat was dan alleen het deel van het geld dat ik van Siem Kemp had ontvangen.

In de tijd dat Hans Vink op de stort werkte als controleur, werden door de chauffeurs van Kemp geen vaten meer gestort. De vrachten afval waarvoor ik betaald kreeg, bestonden toen uit gemengd afval dat verschrikkelijk stonk. Ik verklaarde daar al eerder over.

Hans Vink zei ik in het begin, toen hij meedeelde in het geld dat van Kemp ontving, wanneer door chauffeurs van Kemp een vracht werd gestort waarvoor ik betaald kreeg. Ik vroeg hem daarbij of hij erop lette dat de vracht direct werd ondergeschoven.

Hans Vink vertelde ik niet wat er precies werd gestort door de chauffeurs van Kemp. Ik wist namelijk zelf niet wat voor afval het betrof.

Verder kwam het niet meer voor dat Willem en ik voor 07.00 uur begonnen op de stort om chauffeurs van Kemp de gelegenheid te geven hun verdachte vrachten te storten in de tijd van Hans Vink als controleur. Hans Vink moet echter beslist zelf wel hebben geweten dat het in ieder geval niet goed zat met de vrachten van Kemp.

Als u mij vraagt naar de periode dat Arie van Eijk als controleur werkte op de stort kan ik daarover het volgende verklaren.

In de tijd van Arie van Eijk was het heel makkelijk voor Willem en mij om de vrachten van Kemp te laten storten waarvoor ik geld kreeg. Arie kwam namelijk nooit op de stort. Hij zat vrijwel altijd in de keet koffie te zetten of was bezig bonen voor hem zelf te poten."

w.g. D.N. Bekker.

Nadat wij verdachte D.N. Bekker zijn verklaring hadden voorgelezen, verklaarde hij daarbij te volharden en ondertekende deze.

Hiervan hebben wij op respectievelijk ambtseed en ambtsbelofte opgemaakt dit proces-verbaal.
Alphen aan den Rijn, 8 november 1988.

De verbalisanten,

J.N. 't Hoen

E. Pastoor.

0890